

Det er maaske nok en af Grundene til, at de Herrer holde saa stærkt paa Forskolelærerinderne. Jeg skøtter ikke om, at vort Land eller vor Folkeskole skal overfyldes med tarveligt uddannede Lærerinder, som ikke maa faa Lov til at aflægge nogen Kundskabsprøve — paa ingen mulig Maade. Det kan ogsaa godt være, at hvis man af dem vilde kræve en Kundskabsprøve, der var dog nogenlunde omfattende, vilde de ikke kunne bestaa den med den korte Uddannelsesetid, de have. Jeg synes, at 4 Seminarier af den Slags ere tilstrækkeligt, og kan derfor ikke stemme for at yde Bevilling til Seminariet i Odense. Det er aldeles ikke, fordi jeg er imod den Mand, som skal være Leder af det Seminarium — ham kender jeg intet til —, men det er, fordi jeg ikke ønsker, at Folkeskolen skal fyldes med tarveligt uddannede Lærerkæfter.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte, at jeg var en begejstret Tilhænger af den gamle Skolelov af 1814. Det er fuldt ud rigtigt. Jeg læser denne Lov med den største Fornøjelse. Den er et Mønster for dansk Lovgivning. Alene ved den Maade, hvorpaa den i teknisk Henseende er affattet, staar den sikkert over de fleste af de Love, som vi i vor Tid ere i Stand til at frembringe. Men ogsaa de sunde, gode og humane Tanker, der ere nedlagte i denne Lov, skammer jeg mig ikke ved at vedkende mig. Derimod skammer jeg mig ved, at vi endnu ikke, 100 Aar efter at denne Lov er given, ere naaede saa vidt frem, at disse sunde, gode og humane Tanker ere blevne førte ud i det virkelige Liv.

Jeg skal saa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger overfor den højtærede Kultusminister. Den højtærede Minister begyndte med at takke for god Behandling; den Behandling, som hans Forslag havde faaet, var han særlig tilfreds med. Ja, den højtærede Minister kan jo sagtens være tilfreds og tale om, at hans Forslag ere blevne tiltraadte, naar han manøvrerer saa snildt, at de Forslag, som ikke blive tiltraadte, som han ikke kan faa Flertallet med til, blive tagne tilbage i al Stilhed, slet ikke se Dagens Lys. Den, der flygter, inden Kampen begynder, kan naturligvis altid bagefter prale af, at han intet Nederlag har lidt.

Jeg skal gøre en Bemærkning om Højskolen i Forhaabningsholms Allé. Det kan i denne Anledning slaas fast, at den fuldstændig har Folkehøjskolens Karakter, fuldstændig opfylder alle de Fordringer, som

Højskoleloven stiller for, at en Højskole kan anerkendes, endvidere at den roses fra alle Sider som en fortrinligt ledet Skole. Jeg synes derfor, man ikke har Ret til at sætte den udenfor Højskolernes Kreds eller til, saaledes som Flertallet vil, at give denne Skole en ekstraordinær Stilling. Der er al Grund, synes jeg, til at anerkende denne Skole. De Herrer kunne jo heller ikke paa et eneste Punkt paavise, at den ikke til Punkt og Prikke opfylder Højskolelovens Fordringer. Da den, som sagt, roses stærkt fra alle Sider — jeg nævnte, hvorledes den højtærede Minister havde motiveret dette Forslag for Finansudvalget, en Motivering, som byggede paa Indstillinger fra den Mand, som fører Tilsynet med Højskolerne her i Landet —, forstaar jeg ikke, hvorfor man farer saa voldsomt frem mod denne Højskole. Det er dog en nedsættende Maade at behandle denne Skole paa, at den skal sættes helt udenfor de danske Folkehøjskolers Kreds, da den dog ellers i alle Maader fuldt ud kan staa Maal med andre Folkehøjskoler her i Landet. Nu taler den ærede Ordfører om, at man maaske paa Tillægsbevillingsloven kunde give et Tilskud, saaledes at den mere fik Karakteren af at være et Kursus, og at Skolen saa kunde bruge dette Tilskud til at yde Eleverne Lempelser med Hensyn til Betalingen. Jeg tror ikke, det kan nytte at gaa den Vej. Saa vidt det er mig meddelt, betale Eleverne kun 2 Kr. om Maanednen, saa her trænges der jo ikke til større Lempelser med Hensyn til Nedsættelse i Betalingen for Undervisningen. Jeg tror ikke, at de Herrer kunne gaa den Vej. Nej, det, som vil ske ved denne Lejlighed, er, at Elever her i København eller andetsteds i vort Land, som ønske at søge Understøttelse for at kunne besøge denne Højskole, altsaa ikke kunne komme dertil, fordi de ikke kunne nyde Understøttelse, naar de vælge at gaa paa denne Højskole. Det er, som sagt, en meget stærkt nedsættende Maade, hvorpaa de Herrer fare frem overfor denne Højskole, som de ellers ikke kunne sige det allermindste imod.

Med Hensyn til Skolesangstævnet have vi jo fra vor Side foreslaaet, at der skulde ydes 500 Kr. til Understøttelse for fattige Elever. Nu siger den højtærede Minister, at det vil være saa vanskeligt, saa upraktisk, saa umuligt for Ministeren at fordele disse 500 Kr. Ja, det er den gamle Vise; saa snart der er Tale om, at Fattigfolk skulle have et Par Skilling, er det altid saa vanskeligt, og der er saa mange Hin-